

Pärskeitä

115 vuotta laatujournalismia

1/2012-2013

Pärskeitä

3 Pääkirjoitus

4 Uudet ykköset äänessä

6 Tapahtunutta

Kuvia kuluneelta syksyltä

8 How can(not) Romney win?

10 Sarjakuva

11 Column: Dear Pre IBs

12 Ressuja neljässä sukupolvessa

14 Näin tehdään Pärskeitä

18 Pärskeitä vuosien takaa

Arkistojen aarteita

20 Vanhat päätoimittajat

Henkilöhaastattelu

22 Kolumni: Valitus valittamisesta

23 OPKH-palsta: Katse tulevaan

24 Hampaankolossa

Yleisönosastokirjoituksia

26 Sanottuja

28 Sarjakuva

"Mulla on se orava-komppania sillon."

26

Ressun lukion Teat-kurssi esittää:

Leevi and the Leavingsin musiikkiin pohjautuvan musikaalin Pohjois-Karjalaan:

ma 12.11. klo 11.30

ti 13.11. klo 13.20

ke 14.11. klo 10.00 ja 17.30

to 15.11. klo 17.30

Varaa lippusi sähköpostitse osoitteesta:

pohjoiskarjalaan@hotmail.com.

Lunasta lippusi juhlasalin aulasta ti 6.11. klo 17.30, ke 7.11. klo 11 tai pe 9.11. klo 13.20 tai puoli tuntia ennen iltanäytöstä.

Päivänäytökset ovat ilmaisia, mutta iltanäytösten liput maksavat 5 euroa / lippu, erikoistarjouksena 3 lippua 10 eurolla.

Totuutta etsimässä vuodesta 1897

"Etsi totuutta" on jokaiselle ressurille juhlasalin katonrajasta tuttu ylevä elämänohje ja neljästä fraktuuratekstistä se on kaikkein abstraktein ja epäselvin kehotus. Työt on helppo tehdä kunnialla, kuten myös tahdon kanssa kasvaminen. Tosien sekä pyhien arvojen puolesta kuoleminenkin on selkeä käsky, joskaan ei ehkä se mieluisin toteuttaa.

"Etsi totuutta" taas ei ole yhtä yksiselitteinen. Mistä totuutta pitäisi lähteä etsimään? Koulukirjoista, Raamatusta, MAOLista? Mitä edes on totuus? Kuka sen määrittelee? Onko olemassa absoluuttisia totuuksia, vai onko yhden totuus toiselle valhe tai pelkkä kyseenalainen teoria? Miten totuutta etsitään? Helppoahan on käskää lukilaiset etsimään totuutta, mutta ohjeet sen jäljille pääsemiseen on taidettu unohtaa.

Asioita on helppo esittää totuuksina, mutta meidän ei pidä ostaa sikaa säkissä. On hyvä vähän raottaa pussin suuta ja katsoa itse, näkyykö possua. Ehkäpä sitä on ainakin yhdenlainen totuuden etsiminen: kirjojen, sanojen, ajatusten, mielipiteiden ja median kyseenalaistaminen ja tutkiminen. On myös hyvä oppia huomamaan, että oma totuus ei välttämättä ole kaikkien totuus. Meidän tulee oppia etsimään yhteisymmärrystä ja kunnioittaa toisiamme.

Pärskeitä juhlii tässä numerossa 115-vuotista taivaltaan, jota valotetaan sivuilla 18-19 ja 20-21. Lehti on koko historiansa ajan pyrkinyt etsimään ja kertomaan totuutta ressurien elämästä. Siksi toivonkin, että sinä, rakas lukija, suhtaudut Pärskeisiin oikealla asenteella: me etsimme totuutta, emme tiedä sitä. Haluamme välittää mahdollisimman monipuolista kuvaa nykyressun elämänpiiristä, ja tässä tehtävässä juuri sinä voit olla suureksi avuksi. Kirjoita mielipideteksti Hampaankoloon (s. 24-25) tai tule mukaan toimitukseen (s. 14-17). Kirjoita opettajien suustaan päästämät sammakot (s. 26-27) ylös ja laita ne Pärskeiden postilaatikkoon. Hyvä kanssaressu, Pärskeitä myös sinun lehtesi. Etsi totuutta ja osallistu!

Aino Tuovinen

Aino Tuovinen

Päätoimittaja

Aino Tuovinen

Toimitussihteeri

Kia Timonen

AD

Markus Haikonen

Toimittajat

Maikki Aakko

Roman Beletski

Olli Castrén

Axel Hackman

Aleksiina Kallunki

Miska Kangasniemi

Ville Kumpulainen

Aurora Lipiäinen

Valtteri Lipiäinen

Salma Mohamed

Markus Myllymäki

Maria Pykälä

Otto Räsänen

Kuvaajat

Roman Beletski

Markus Haikonen

Kia Timonen

Kuvittajat

Anssi Arminen

Pan Hirvonen

Aleksiina Kallunki

Miska Kangasniemi

Milla Kangaspunta

Ohjaava opettaja

Tiia Tempakka

Sähköposti

parskeita@gmail.com

Julkaisija

Ressun lukio

PL 3809

00099 Helsingin kaupunki

Uudet ykköset äänessä

Haastattelimme Ressun uusia ykkösiä siitä, miten Ressu on vastannut heidän odotuksiaan ja selvitimme myös, mikä heidän mielestään koulussamme on parasta. JASMIN JOHANSSON, ERIKA SALOMÄKI, SATU JOKIHARJU

Kysymykset:

1. Mitä odotuksia sinulla oli Ressusta?
2. Vastasiko ensivaikutelma odotuksia?
3. Mikä Ressussa on parasta?

Eero Asikainen, 12 A

1. Odotin hyvää opiskeluympäristöä, valinnanmahdollisuutta ja ammattitaitoisia opettajia.
2. Kyllä. Tähän asti kaikki opettajat ovat olleet osaavia, ja oppimisympäristö todellakin on hyvä. Valinnanmahdollisuutta on runsaasti ja koulumme yhteishenki on mahtava.
3. Sijainti on tietysti loistava. Kaikki oppilaat ovat myös todella fiksuja.

Kristiina Makkonen, 12 D

1. Luulin että Ressussa olisi vakavampaa porukkaa, eikä hauskanpitoa olisi kovinkaan paljon.
2. Tavallaan ei, sillä kaikki negatiiviset odotukset osoittautuivat nopeasti vääriksi. Oppilaat ovat vakavampia ainoastaan siinä mielessä, että he ottavat opiskelun tosissaan.
3. Ihmiset, sillä opiskelijakunta koostuu samanhenkisistä nuorista. Täällä saa olla juuri sellainen kuin on ja omat mielipiteet voi tuoda esiin tulematta tuomituksi.

Miika Rosvall, 12 F

1. Luulin, että meininki olisi todella tiukkaa ja että kaikki täällä ovat koko ajan nenä kiinni kirjassa.
2. Ensivaikutelma oli täysin päinvastainen, mitä olin odottanut. Yllätyin siitä, miten rento paikka Ressu on.
3. Yleinen ilmapiiri. Oppilaat ja opettajat ovat rentoja ja täällä on monenlaista porukkaa. Täällä on helppo olla oma itsensä.

Paula Autio, 12 E

1. Odotin enemmänkin lukio-opiskelua yleensä kuin juuri Ressuun menemistä. Pelkäsin lukion olevan kamalan rankkaa.
2. Ei ollenkaan. Yllätyin muun muassa siitä, kuinka nopeasti löysin samanhenkisiä ihmisiä. Opiskelu on toki ollut erilaista mutta ei liian rankkaa.
3. Tunnelma yleensä. Kaikki ihmiset ovat todella kypsiä ja kaikki yläasteaikainen välinpitämättömyys on jäänyt pois.

Suunnittele kannet Reittioppaaseen

Ressuille rakas Reittiopas saa lukuvuonna 2013-14 uuden kansikuvan. Millaiset kannet sinä haluat? Suunnittele kansikuva, joka toimii Reittioppaan etu- ja takakantena.

Kuva voi olla esimerkiksi piirros, sarjakuva tai valokuva, ja sen pitää toimia erivärisinä painoksina. Kanteen pitää mahtua pari riviä tekstiä (ota mallia tämän vuoden oppaasta!), ja kannen pitää soveltua niin kansallisen kuin IB-lukionkin oppaaseen.

Toimita A4-kokoinen ehdotuksesi Tuija Espolle 11.1.2013 mennessä joko paperilla tai sähköisesti.

Palkintona leffalippuja, mainetta ja kunniaa ja työsi jokaisen ressun reppuun!

Ykköset lauloivat kakkosten avustuksella nahkalaulua.

Norssit haisivat perinteisissä Ressukarnevaaleissa.

Keskustelua OPKH:n järjestämässä Kunnallisvaalipaneelissa.

Aamujumppaa terveyspäivänä.

Terveyspäivän perinteinen kortsujuoksu.

Jorma Uotinen vieraili Ressussa osana RIKU-kurssia.

*Kakkoset kutsuivat ykkösiä Ruttopuistoon
Ressukarnevaaleihin.*

How can(not) Romney win?

Come November 2012, the arguably most influential position in the world, the US presidency, will be decided. Who's the challenger for Obama? Step forward, Governor Mitt Romney. Half-man, half-machine, can he win the race? Here's how he can(not). MARKUS MYLLYMÄKI, OLLI CASTRÉN

+ Obama's coldness

When Obama took the office, doves flew and tears were shed. Here was a man's man, an honest fellow who would listen to you, and say it how it really was. 4 years in, and an idealist has turned into a realist and has been hardened by bulldozer that is Washington politics. But this is his problem. Americans like a president who can get humble. Kennedy's approval ratings peaked after the Bay of Pigs, not because Americans like failing, but they liked to see a leader owning to his mistakes. Obama has surrounded himself with an isolating group of advisers, not a situation any president trying to create an image of self-reliance should advertise. Without a piece of humble pie, Obama could be in trouble.

+++ It's the Economy, Stupid

The economy will be the ace of spades for Romney come November, perhaps the only trump card he has left. Obama maybe a jack of all trades, but in Romney, America could vote for a man with an unbelievable ruthlessness and business acumen, a man who seemingly could turn the whole thing around. Mind, that's what Obama said in 2008. Unemployment lies at 8.3%, the national debt at over 16 trillion. The numbers are against Obama right now, and if Romney can turn the debates into the basic numbers and facts, he may still be able to turn things around. Of course, the numbers are not that simple, Obama has been creating jobs for the past 30 successive months. Telling the right facts though, might turn things around in places like swing state Ohio, with an above average unemployment rate. But then again, Romney needs to present a concrete solution to fix the economy to sway independents, not just saying "you'll see".

- Personal screw-ups and Republican in-fighting

The Republicans are more polarized than ever before, and the elections have split them like Moses split the Red Sea. You have the Tea Party people, Ron Paul, Rick Perry and such, bundled with more pragmatic politicians. Romney, as a presidential candidate, is far too mysterious. As a governor, he supported abortion, gun control, combating climate change, required health insurance, and so on. Now? Romney has had to kneel in front of the hard-line rightists in the Republican Party. Compromises caused him to look like a ship in a storm, contrary to Obama. Obama and the Democrats,

on the other hand, seem stable with their opinions and unified as a party. Years ago, these roles were still the other way around, with the Democrats whining at each other.

- The 47 Per cent Controversy

While this certainly is a part of Romney's personal mistakes and gaffes, a word that has become almost synonymous with the man, this recent incident pretty much takes the cake and deserves its own category. Romney, at a fundraiser in May, was secretly filmed giving some pretty interesting comments. He commented that if his father had been Mexican as opposed to being born to refugees there, his win would be assured. He also, much more significantly, disparaged 47% of the nation, the people that don't pay federal income tax, of being losers, freeloaders and self-declared victims. He will never win these people over and they are not his problem. Not the greatest thing you could say about half the people you one day hope to lead.

- The Republican National Convention

The convention was hoped to be the boost that Romney needed. A united party singing Christmas carols for the pro-life, end of Obamacare, getting the US back on track, and the crowning of Romney and the GOP darling, Paul Ryan. Didn't happen. Todd Akin's comments on women being able to shut out "legitimate rape", hollow speeches and Ron Paul's supporters protests made the convention back-fire. Only the game "Spot the minority", which was harder than "Where's Waldo?" and Clint Eastwood's ramble to a chair will be remembered from the convention.

+ "Yes We Can" to "Hey, at least we tried"

Obama shouldn't have taken too much on his plate back in 2008. He promised a lot, but had to spend his time and the money to bail out companies, instead of his plans to revolutionize America. The issue here, ultimately, is the fact that Obama inherited an economy that was already collapsing and a poorly managed system. In fact, in regards to that, Obama has done a decent, if slightly patch, job towards saving the economy. Nonetheless, other than Obama's individual successes, such as the killing of Bin Laden, his track record so far isn't that impressive. It's 2012, now what? He can't just repeat the promises; he has to say something new.

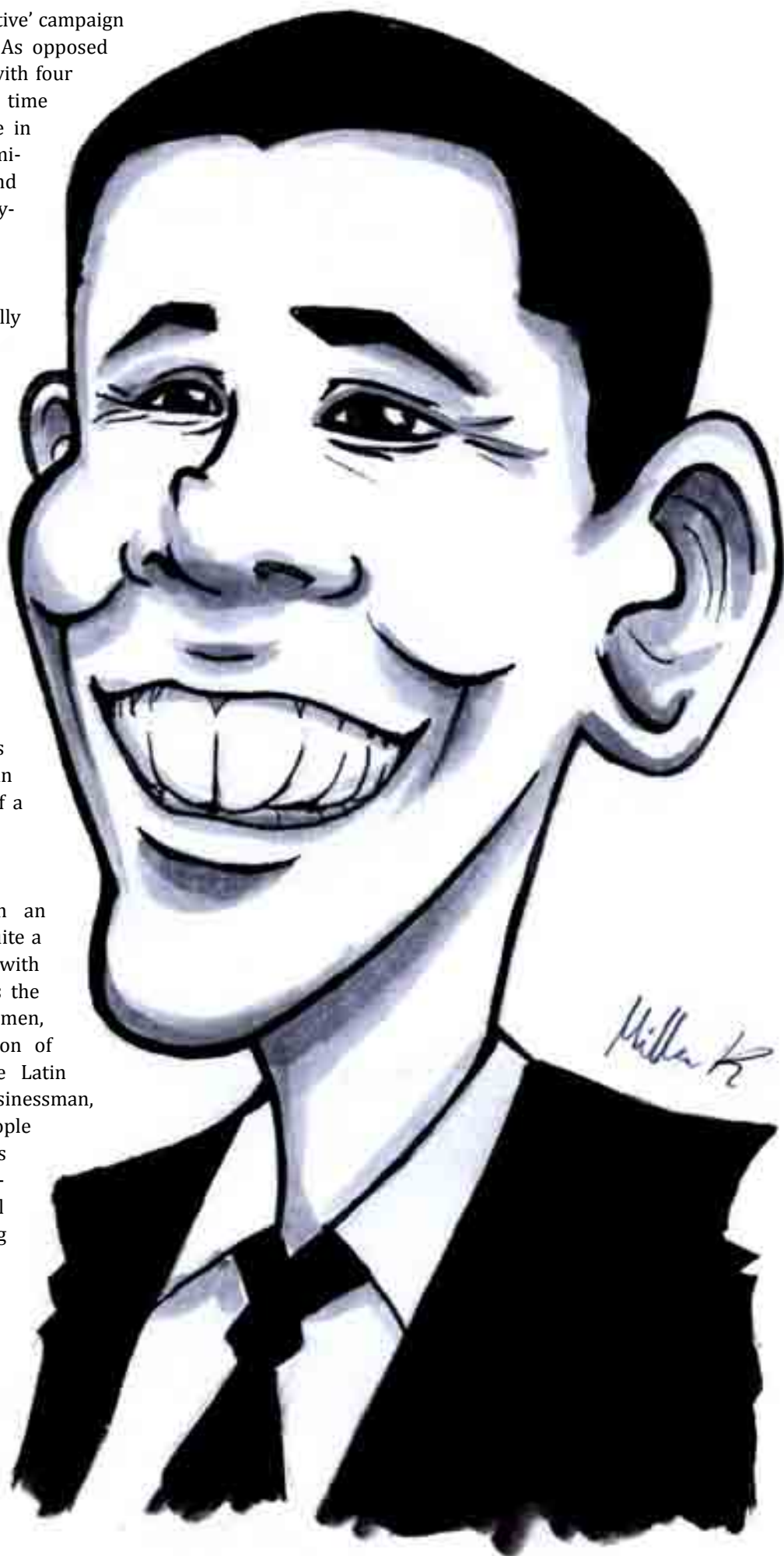
Just the fact that he started on a 'negative' campaign is already undermining his chances. As opposed to clearly stating what he would do with four more years, he has wasted too much time attacking Romney. Change, much like in 2008, is what Obama needs to promise now, although on a much greater and more realisable scale. Sound like an oxymoron? Hence the challenge.

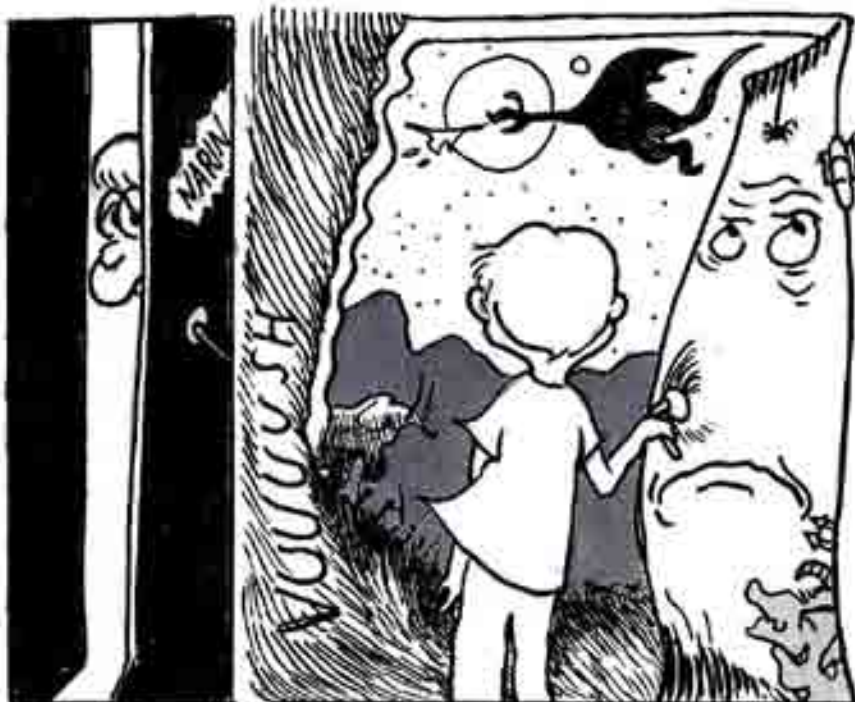
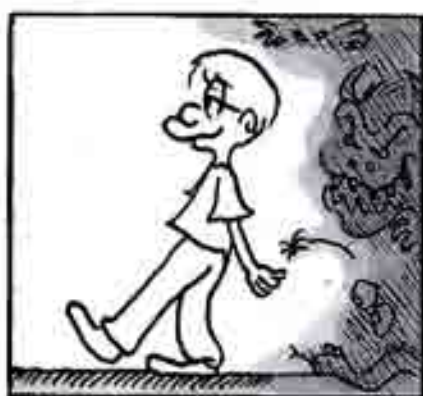
- Foreign Policies

Romney insulted Great Britain, a key ally to the US. He said that the London was not properly prepared for the Olympics. It's always a good idea to insult a city on their proudest moment in years. He said "culture" was why Israel was better economically than Palestine and why the Israeli-Palestine war kept going, not the fact that Palestine has been bombed to ashes by their lovely neighbours, or that Israel has occupied Palestine. Both statements left angry people behind. His insensitive comments following the killings in the American embassy in Libya only further exacerbated the issue. Romney's domestic policy might be stronger than Obama's, but he has the diplomacy of a barbarian abroad.

- The Man

Obama is a charismatic guy, with an impressive talent in singing, and is quite a likeable guy in general. He connects with minorities, with the poor, and seems the people's choice. He appeals to women, youngsters and, with his introduction of Julian Castro, the new Obama, the Latin community. Romney is a wealthy businessman, with a dubious past in ripping people off as an investor; a guy who pays minimal taxes and has numerous off-shore banking accounts; a guy who Bill Maher called the "most uninteresting man in the world". Does he have the personality for a job like this? Maybe, but it hasn't yet been shown. And his wealth certainly doesn't improve public opinion. If Romney wants to win, he'll have to reinvent himself as an approachable and warm friend of the common man.

Dear Pre IBs,

Back to school, unfamiliar surroundings, new friends and teachers... SALMA MOHAMED

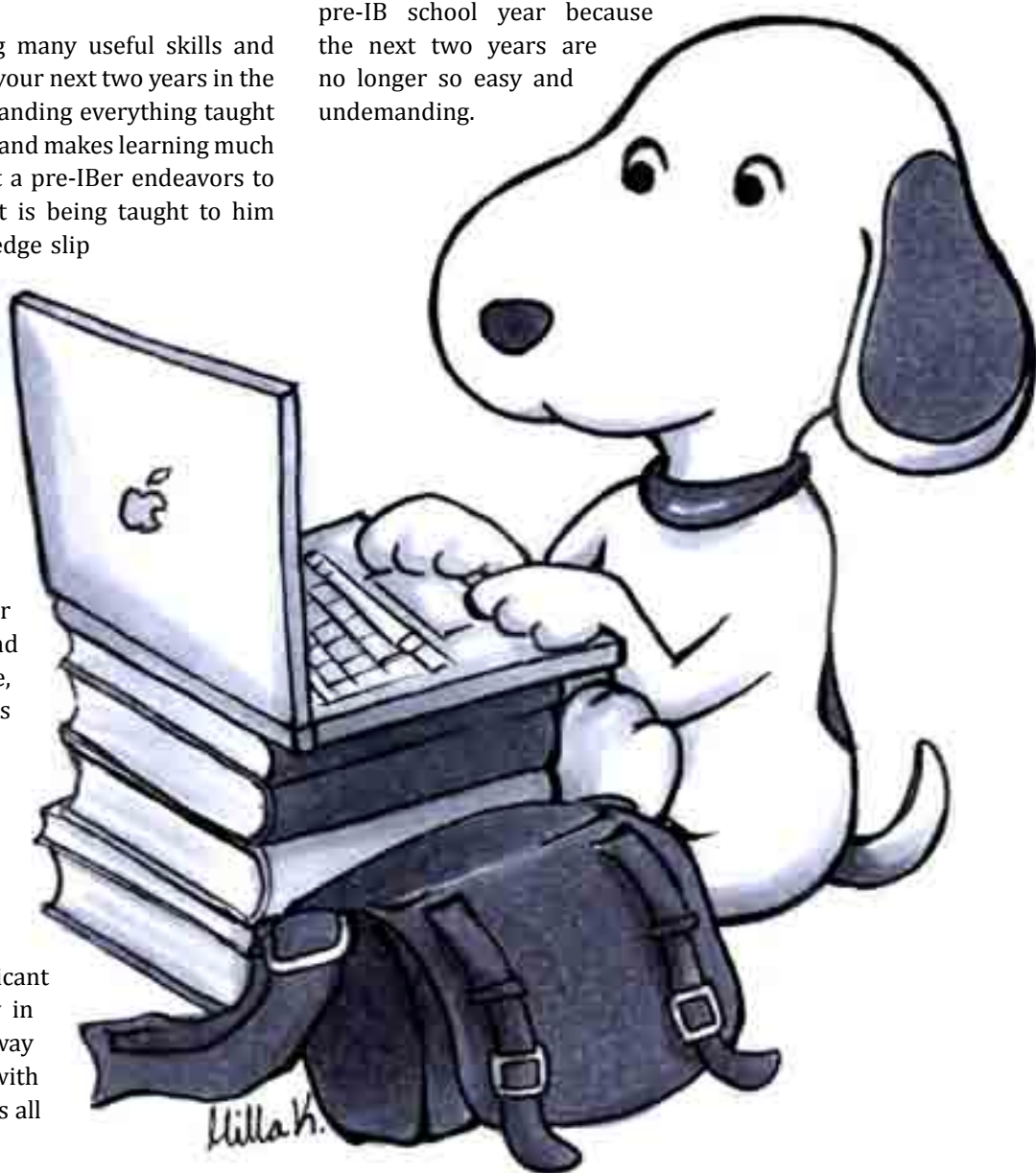
Summers out, and now you have an exciting and rigorous year ahead of you. However, you should not be worrying or thinking as much as the new IB1s are, who have to think about their Extended Essay topic, their math portfolio, their CAS plan and many more other assignments. I assume that you are all extremely thrilled that you got a place here at Ressu after having to take that nerve-racking, 3-hour entrance exam and working hard to get a good grade-point average from junior high. You can now breathe a sense of relieve, if you have not done so yet, but this doesn't mean you sit back and relax.

Pre-IB is a year of gaining many useful skills and knowledge which will help you in your next two years in the IB program. For instance, understanding everything taught in math lessons comes very handy and makes learning much easier in IB1. It is important, that a pre-IBer endeavors to fully comprehend everything that is being taught to him or her and doesn't let the knowledge slip away from their memories. Pre-IB is not easy itself because students are hit with information about the IB, exam week and many other various issues. In order to survive the pre-IB, you need to be able to plan your time wisely and be very balanced with your school work and leisure time.

Remember to never delay your school projects and assignments and procrastinate, since this can lead to all your works overlapping. Moreover, never think about re-takes before having taken the first exam. Study hard for the first test because retakes can overlap with your studies in the next term and before you know it you have bunch of exams you need to re-take. It is also significant to do your homework, especially in maths because homework is a way of revising the issues being dealt with in the lessons and if one completes all

their homework before exam week it is highly unlikely that you will get a disappointing grade.

I really hope that you are enjoying your studies in Ressu so far and that now you are familiar with the building. Our IB1 tutors have been tremendously supportive in helping you to get to know the school and its system. Some IB1s have also been highly motivated in getting to know you and giving pre-IBs a warm welcome to the school and they have done an awesome job in doing so. I highly wish that all Pre-IBs enjoy and make use of their pre-IB school year because the next two years are no longer so easy and undemanding.

Ressuja neljässä sukupolvesta

Stenmanien perheessä ressuja tavataan peräti neljässä sukupolvesta. Pärskeitä haastatteli kolmen sukupolven edustajia ja kyseli heidän kokemuksiaan Ressusta. MAIKKI AAKKO

Jenni Stenman on käynyt Ressun 2000-luvun alussa, mutta sen lisäksi hänen isänsä, isoisänsä ja isoisoisänsä ovat käyneet Ressun. Onkin mielenkiintoista päästä vertaamaan monen sukupolven kokemuksia Ressusta vuosien varrelta. Suurimpia eroja lienee, että kaikki muut perheen ressut Jenni Stenmania lukuun ottamatta kävivät Ressua, kun kyseessä oli vielä poikakoulu, joka käsitti koko silloisen oppikoulun eli kahdeksan vuotta. Jennin tullessa Ressuun koulu oli ensimmäisten suomalaisten lukioiden joukossa ottanut käyttöön luokattoman lukion, ja tarjolla oli monia erikoiskursseja oopperakurssista roolipelikurssiin. Tyttöjäkin oli koulun käytävillä näkynyt jo 1970-luvun lopulta. Jennin isän Petri Stenmanin puolestaan käydessä Ressua 1968-1976 tytöt jouduttiin kutsumaan tanssiaisiin Kirkkopuiston tyttökoulusta Vanhan kirkon toiselta puolelta.

Jenni Stenman oli kouluaikanaan mukana tekemässä Pärskeitä, mutta siihen aikaan Pärskeitä ei ollut koulun ainoa lehti, vaan Ressussa ilmestyi muitakin lehtiä: "Seepia" oli tieteeseen keskittynyt lehti, tosin siitä taisi ilmestyä minun kouluvuosiinani vain nettiversio. Agitaattori oli poliittinen julkaisu, joka oli reilusti ja avoimesti vasemmalla ja joka ilmestyi aina silloin, kun toimitusporukka oli saanut kasaan pamfletillisen vihaisia kirjoituksia."

Politiikan vahva ote näkyi myös 1970-luvulla Petri Stenmanin kouluaikana. Hän kertoo: "Minun aikanani politisoituminen alkoi jo koulussa. Itsekin olin ainakin vuoden kouluneuvostossa oppilasedustajana. Vaalit olivat kovaa mittelöä oikeiston ja vasemmiston välillä. Teiniliitto, joka oli vasemmiston vallassa, oli aktiivinen vaikuttaja kouluissa."

Petri Stenmanin isän Eero Stenmanin aikana politi-

kointi puolestaan ei niinkään näkynyt koulussa, vaikka Eero Stenman sanookin koululaisten olleen ”kokoelma eri yhteiskuntaluokista”.

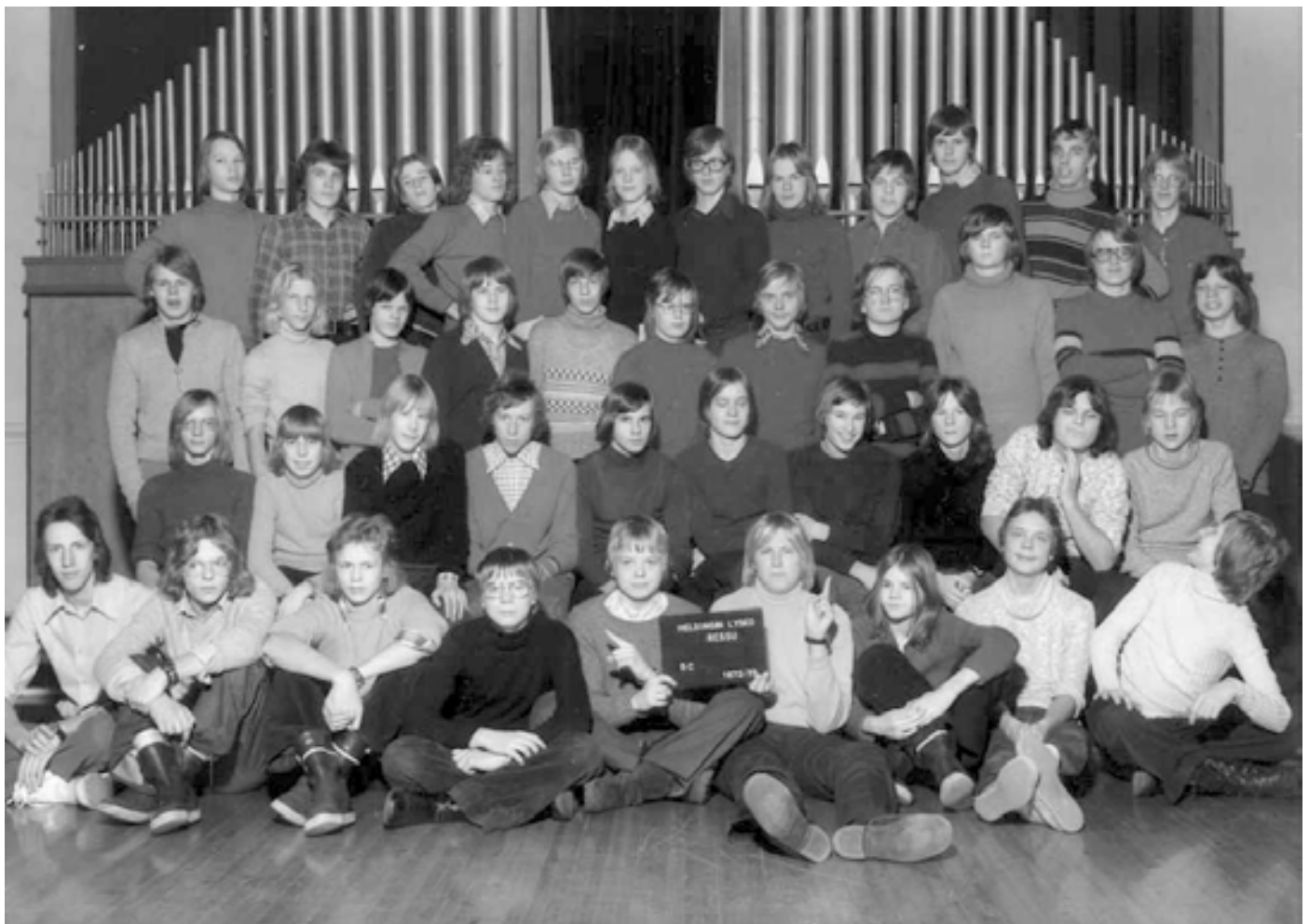
Jenni Stenmanin aikaan Pärskeitä-lehden vastaavana opettajana toimi ILKU. Päätoimittajana toimi joku opiskelija, kuten nykyäänkin. ”Kun liityin lehden toimitukseen ekaluokkalaisena, päätoimittaja oli kovaa joota pitävä abityttö, joka piti meille puoliksi huutaen saarnan siitä, että painetussa lehdessä ei kuulu käyttää hymiöitä”, Jenni kertoo. Jo silloin lehden suosituimpia palstoja oli Sanottuja. Myös Eero Stenman muistaa lehden omalta ajaltaan ja sen, miten lehteä luettiin innokkaasti.

Eero Stenmanin kouluajalle 1943-1951 osuivat myös jatkosota ja sodan jälkimainingit, jotka hän muistaa hyvin. Sota-aikana koulu välillä keskeytettiin ja oppilaat lähetettiin maalle. Yöllä saatettiin kaupunkia pommittaa, mikä näkyi aamulla kouluun mennessä katujen varsilla. Sodan jälkeen Neuvostoliiton valvontakomissio asetui aivan koulun vieressä sijaitsevaan Hotelli Torniin. Oppilaat pyrkivät häiritsemään valvontakomission toimintaa kaikin puolin; esi-

merkiksi mentäessä tornin ohi ei katsottu sinne päinkään, mikä ärsytti valvontakomission jäseniä. Tästä syystä koulun rehtori joutui toisinaan valvontakomission puhutteluun.

Eero Stenmanin pojantytären kouluajalle taas osuivat WTC-iskut: ”Aamun eka tunti oli Antti Kohin ilmaisutaidon tunti, jossa koko tunti istuttiin piirissä juhlasalin lattialla ja juteltiin maailman menosta. Hatakan fysiikan tunnilla sen sijaan laskettiin voimia, joita tornien sortumiseen liittyi, mietittiin miten paljon energiaa oli lentokoneiden polttoaineissa, ja pohdittiin, mitä olisi pitänyt mennä tavalla, jotta tornit eivät olisi sortuneet.”

Eräs Ressua määrittävä tekijä on säilynyt samana läpi vuosikymmenten: Ressun ja Norssin välinen kilpailu. Eero Stenman kertoo omista kouluajoistaan, että ”joinakin päivinä ei ressun kannattanut lähteä kadulle, jos tiedettiin, että oli norsseja liikkeellä, saattoi tulla köniinsä”. Myös Jenni Stenman muistaa oman kouluaikinsa kamppailupäivät ja voitokkaan soutukilpailun Norssin tyttöjä vastaan. Jotkut asiat tuntuvat siis säilyvän Ressussa muuttumattomina läpi vuosikymmenten.

Näin tehdään Pärskeitä

Jokaisen Pärskeitä-lehden toimittaminen on omanlaisensa prosessi, johon kuuluu keskimäärin kaksi kuukautta ahertamista, puurtamista ja jännityshetkiä. Mitä tapahtuu ennen kuin Pärskeitä saapuu lukijoille? KIA TIMONEN

Pärskeitä on Suomen vanhimpia koululehtiä, ja sitä on toimitettu vuosien varrella monin eri tavoin. Tässä katsaus Pärskeiden tekoprosessiin sen alkuhetkestä julkaisemiseen asti.

Lehden suunnittelu lähtee liikkeelle ensimmäisessä viikkokokouksessa. Halukkaat saavat ilmoittautua kirjoittamaan ja kuvittamaan juttuja, minkä jälkeen päätoimittaja luonnostelee alustavan version tulevan lehden sivuista. Tämä ”juttulistaksi” kutsuttu suunnitelma on koko lehden ajan toimituksen pyhä kirja, sillä kaikki sivut on täytettävä – vaikka joskus viime hetken muutoksia joudutaan tekemään.

Pärskeissä on tiettyjä vakiopalstoja, jotka ilmestyvät jokaisessa lehdessä. Sanottua-sivujen lipsahdukset ovat vakiinnuttaneet asemansa ressurujen mielilukemistossa. Joka lehdessä ilmestyvät myös yleisönosastokirjoituksille tarkoitettu Hampaankolo, kolumnit sekä suomeksi että englanniksi, OPKH-palsta, sarjakuva sekä kuvia koulun ja opiskelijayh-

teisön järjestämistä tapahtumista.

Ensimmäisten kokousten jälkeen toimittajien tehtävä on kirjoittaa juttunsa deadlineen mennessä, mikä on vaikeampaa kuin voisi kuvitella. Onneksi toimitussihteeri omistautuu näiden viikkojen aikana toimittajien hoputtamiselle.

Tekstien deadline merkitsee paitsi juttujen palauttamista, myös lehden taiton aloittamista. Taittamisella tarkoitetaan sisällön asettamista lehden sivuille – mielellään niin, että lopputulos miellyttää silmää. Pärskeiden taitto käyttää Adobe InDesign -ohjelmaa, jonka käytön opettelemiseen voi kulua tunti jos toinenkin, mutta nähty vaiva on sen arvoista.

Jos lehden teko kiinnostaa, Pärskeitä toivottaa kaikki innokkaat ressurit mukaan! Ei haittaa, vaikka aiempaa kokemusta ei olisikaan – kuka tahansa saa pyytää sivutilaa lehdestä, ja yhdessä tekeminen on aina hauskaa. Lisätietoa saa nykäisemällä hihasta päätoimittajaa tai toimitussihteeriä tai tulemalla keskiviikkoisin luokassa 209 ruokavälkän alussa pidettävään kokoukseen.

...ideasta taittopöydän kautta lehdeksi

Pärskeitä-jutun teko alkaa kirjoittamisella. Tässä on esitelty lehden 4/2011–12 pääkirjoituksen vaiheet alusta loppuun.

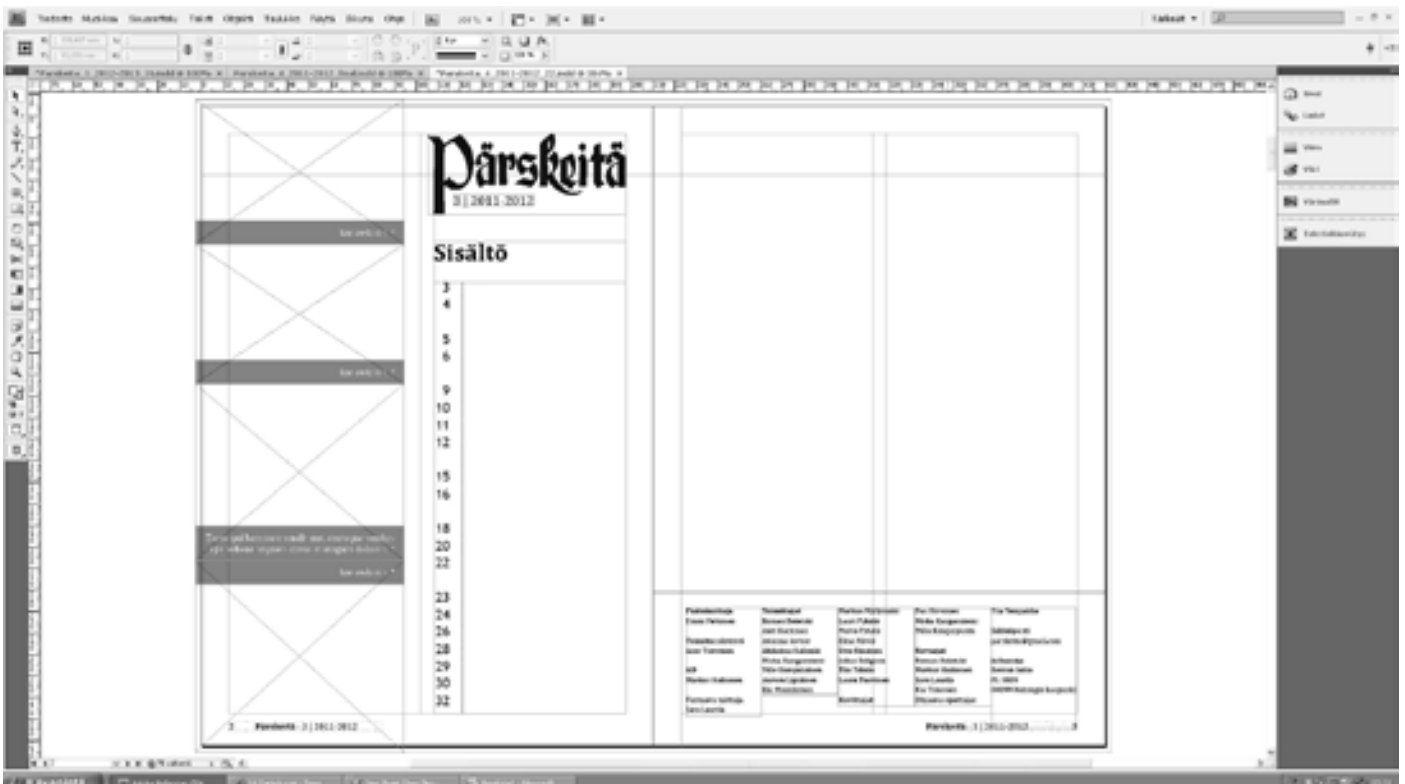
Aukeaman tekeminen aloitetaan tekstimassan käsittelyllä. Ensin pääkirjoitus on kirjoitettu Wordiin. Kuvassa vasemmalla on pääkirjoituksen ensimmäinen versio, eikä se esimerkiksi sisällä lehden sivunumeroita, jotka päätetään vasta myöhemmin. Pääkirjoituksesta vastaa perinteisesti lehden päätoimittaja, ja usein siinä käsitellään opiskelijoiden kannalta ajankohtaisia asioita.

Kun teksti viimeistään deadline-päivänä palauteaan toimitukselle, seuraavaksi se kiittää oikoluettavaksi lehden ohjaavalle opettajalle. Virheet korjataan usein suoraan taittoon, ja oikolukemiseen ja tekstin viimeistelyyn kuluu paljon aikaa - sivujakin on kolmisenkymmentä.

Lehden Art Directorin eli AD:n tehtävä on tässä vaiheessa luoda uudelle lehdelle taittopohja, jossa on oikea sivumäärä ja valmiit palstarajat taittajia ohjaamaan. Alla on kuvankaappaus, joka näyttää taiton alkutekijöissään. Alaboksissa olevat toimittajatiedot ovat vanhoja, ja sisältöä – niin kuvia kuin tekstiäkin – puuttuu. Tässä vaiheessa on vielä paljon tekemistä.

Pärskeitä-lehden ulkoasu on muuttunut viime vuosina dramaattisesti. Ilme on yhtenäistynyt ja muuttunut aikakausilehtimäisempään suuntaan. Taitossa tämä näkyy valmiina kappaletyyleinä, jotta lehdessä varmasti käytetään oikeita fonttimuotoiluja, palstaviivoina ja taittamisen helppoutena, kun yhteinen linja on löydetty.

Kun tekstit on oikoluettu kerran, taitto aloitetaan. Oikealla yläkuvassa sivulle on tehty alustava sisällisluettelo

Uraa... (...liin?)

*rvitseeko ihana 90-luku enempää selityksiä kuin tämä
va?*

PÄRSKEET

HELSINGIN LYSEON (RESSU-OPISTON)

PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

(Terveisiä muuten Norssiin!)

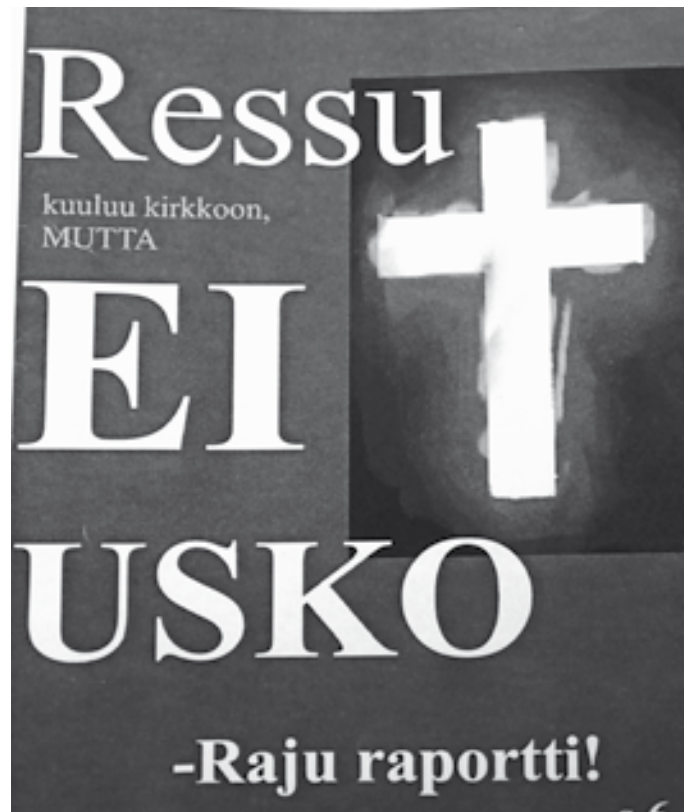
*Ilm. 1973:2 n:o 4
ei saada, ovat menisse*

7/11-7

1/1970-1971

Norssi oli kilpailija jo 70-luvulla.

Tutkimme vanhoja Pärskeitä aina 1950-luvulle asti. Törmäsimme joulunumeroihin, arveluttaviin kansikuviin ja tuntikaavioprotesteihin. AURORA LIPIÄINEN, MARIA PYKÄLÄ

Kannet olivat erilaisia 90-luvun lopussa verrattuna nykyisiin.

1950-, -60- ja -70-luvulla Pärskeitä kirjoitettiin kirjoituskoneella. 50-luvun lehdet olivat samankokoisia kuin nykyinenkin lehti ja Pärskeitä-logokin oli samantyylinen. Silloiset sanotut kulkivat nimellä Naurun pärskehdyksiä. Kuvia 50-luvun Pärskeissä oli vähän ja ne oli piirretty käsin. Lehdessä oli tavallisesti noin kymmenen sivua, tosin vuoden 1951 numero neljä, joka oli Pärskeiden 60-vuotislehti, oli selvästi paksumpi.

60-luvun lehdet olivat pienempiä, A5-kokoisia. Piirrettyjen kuvien lisäksi lehden sivuilla näkyi valokuvia. Sanotut kulkivat nimellä Suusta siepattua. Ressun lukio oli poikakoulu aina vuoteen 1978,

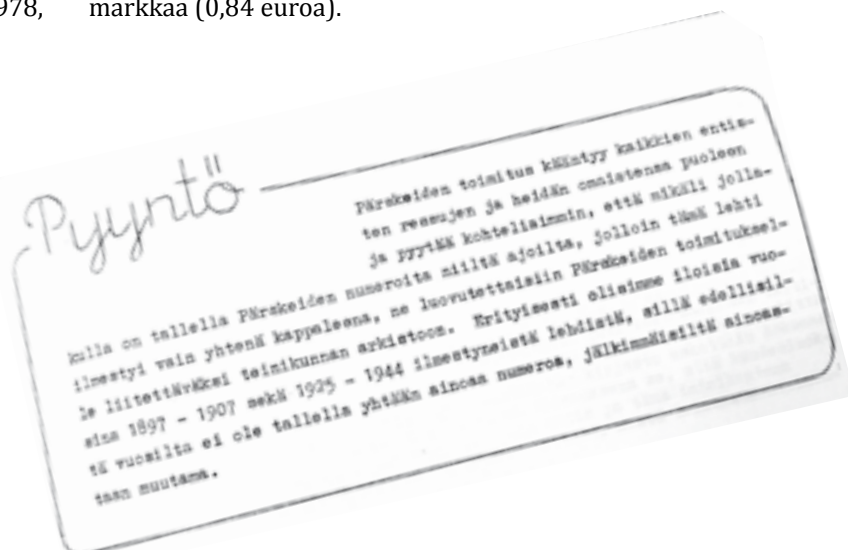
mutta yhteisiä nahkiaisia vietettiin Tyttönormaalilyseon, nykyisen Helsingin yliopiston Viikin normaalikoulun, kanssa. Vuoden 1961 lehdessä numero 2 kerrotaan haastattelussa "Törkeyttä Ressussa", kuinka nahkiaisten meno oli ansainnut tyttökoulun opettajien paheksunnan epäsoveliaan ohjelman vuoksi.

80- ja 90-luvuille tultaessa lehden ulkoasu monipuolistui ja kirjoituskoneet nakattiin nurkaan. 90-luvulla tartuttiin mm. uskonkysymyksiin, ja lehti sai rahoitusta koulun ulkopuoleltakin: Pärskeissä oli esimerkiksi Suomalaisen kirjakaupan mainoksia. Vuoden 1994 joulunumero maksoi 5 markkaa (0,84 euroa).

**Pappi
suuttui
- oppilaat
peloissaan**

Pärskeiden nykyinen logo (alempi kuva) on päivitetty versio 1940-luvun käsin piirretystä logosta.

Vanhat päätoimittajat

Pärskeiden juhluvuoden kunniaksi haastattelimme kahta lehden entistä päätoimittajaa, Katja Kujanpää ja Peike Korvenmaata. ROMAN BELETSKI, VILLE KUMPULAINEN

Katja Kujanpää

Kertoisitko jotain Pärskeiden toiminnasta sinun aikanasasi? Minä vuosina olit päätoimittajana?

Hetkonen, aloitin lukion vuonna 2004, ja silloin olin mukana toimittajana. Kahden vuoden jälkeen aloitin päätoimittajana vuonna 2006. Keväällä 2007 kirjoitin ylioppilaaksi ja lopetin siihen.

Muistoja?

Muistan hyvin, että toimituskuntaa oli sopivasti silloin, kun olin toimittajana. Kun päätoimittaja vaihtui keväällä, oli sellainen hyvä tiimi kokeneita, mutta sitten kun tuli uusi sukupolvi, niin me markkinoimme Pärskeitä niin hyvin, että seuraamme liittyi jollakin ruokavälitunnilla 30 uutta toimittajaa. Se oli aivan katastrofaalinen tilanne: 30 on sellainen massa, että sitä on kovin vaikea hallinnoida ja me olimme Seita Vähäsöyringin kanssa ihan lirisemässä. Seita oli siis meidän ohjaava opettajamme. Yritimme

miettiä, miten toimia, ja yritimme sellaista ryhmätoimintusjuttua, että ihmiset olisivat kirjoittaneet pareina ja että he olisivat vuorotelleet. Kurja juttu oli kuitenkin se, ettei se ollut kovinkaan sitoutunut lauma: oli melkoisen vaikea hahmottaa, kuinka paljon juttuja on tulossa mihinkin numeroon. Siitä kylläkin selvittiin ja hyviä lehtiä tuli. En ole ihan varma, milloin se on tapahtunut, mutta minun toimitusaikana tuli tavaksi siirtää "Sanottua"-palsta alareunaan.

Se on nykyään aukeamalla tai kahdella lehden lopussa.

Joo, niin se oli silloinkin kun minä aloitin, ja sitten keksittiin, että ihmiset saadaan selaamaan koko lehti läpi, jos ne siirretään alamarginaaliin. Tehtiin sellainen harmaa reunus, ja niitä sanottuja meni sinne reilusti yli 100. Oli valtava projekti kerätä niitä, ja se vaati tosi paljon kommentteja neljään lehteen.

Miten tämä kaikki toteutettiin? Toimittaminen, taitto?

Luulen, että aika paljon on pysynyt samana. Tärkeää oli toimituspäivän järjestäminen. Hiukan ennen taiton aloittamista oli kokoontuminen, joka oli lauantaina tai perjantai-ilta-päivänä, koska lauantai ei oikein innostanut ihmisiä. Siinä oli ideana, että toimitus olisi koolla ja juttuja luettaisiin yhdessä. Taittaminen oli aina iso haaste. Meillä oli tosi kokenut taittaja, Nina Helistö, joka oli aloittanut jo ykkösvuonna taiton opettelemisen, ja hän sitten koulutti itselleen seuraajia. Taittajia ei voinut olla kovin monta ja niiden piti tehdä hyvää yhteistyötä. Oli myös ongelmia saada taittokoneita, mutta lopulta saimme kirjaston koneille taitto-ohjelman, ja siihen meillä pärskeläisillä oli aina etuoikeus. Se helpotti tilannetta suuresti.

Missä taitettiin ennen sitä?

Kuvaamataidon luokassa oli muistaakseni yksi kone, mutta siinä oli jotain ongelmia. Taittajilla oli aina paljon valtaa tietysti sen takia, että niillä oli viime kädessä se juttujen asettelu ja tietynlainen editointi. Jutut olivat aina liian myöhässä, ja taittajat joutuivat tekemään tosi pitkää päivää.

Niinhän se on nykyäänkin, ei lehden tekeminen ole miksiäkään muuttunut.

Niin arvelinkin, enkä minä usko, että nämä käytännöt tässä viidessä vuodessa ole paljoa muuttuneet. Olen sen verran seurannut näitä viime vuosien numeroitakin, koska Lissu Kujanpää, siskoni, oli toimittajana, ja sain aina muutamia Pärskeitä kotiini. Minusta oli melko tärkeää jatkuvuus, että oli ihmisiä, jotka olivat toimituksessa kolme vuotta, jolloin perinne siirtyi hyvin eteenpäin. He pystyivät jakamaan kokemustaan siitä, miten asiat kannattaa tehdä. Minun viimeisenä vuotena oli vähän ongelmallista, kun yritettiin päättää, mikä toimi paremmin. Ja ihmiset tietysti saivat siitä vain yhden kurssisuorituksen, mutta olivat silti innokkaita jatkamaan. Me koetimme minun toimittajavuosinani elvyttää

mielipidepalstaa. Sille annettiin joku hassu nimi. Kun yritimme saada mielipidepalstaa liikkeelle, me tietenkin kirjoitimme toimituksessa itse niitä kirjoituksia. Klassinen juttu. Räväköitä mielipiteitä nimettöminä, ja saimme sen seurauksena muutaman ihan oikeankin. Hampaankolossa luotiin siis minun toimitusaikana. Vuoden ressun haastattelusta yritettiin myös tehdä perinne, että se olisi aina sellainen iso juttu Ressun päivänä.

Nykyäänkin se on iso juttu. Oliko silloin erikseen IB-artikkeleita tai IB-osiota?

Meillä oli kyllä IB-toimittajia, mutta minulla on sellainen mielikuva, että keskusteltiin, ettei rajata mitään erillistä IB-palstaa. Mutta tämä on aika hämärä mielikuva. Keskustelu IB-palstasta kuulostaa tutulta, mutta me päätimme sitten, että he vain kirjoittavat englanninkielisiä juttuja ja että ei tarvita erikseen rajanvetoa, että ”tässä on IB ja tässä kansallinen”.

Oliko teillä paljon kuvaajia ja kuvittajia?

Joo, nimenomaan kuvaajat ja kuvittajat olivat pysyvintä jengiä. Meillä oli aktiivinen valokuvaaja ja muistaakseni useampi piirtäjä, joilta saattoi tilata juttuja. Niille pystyi lähettämään oman tekstinsä tai pyytää, että he voisivat kehittää jotain siihen sopivaa, että siinä voisi olla vaikka ankka. Ja sitten he tuottivat ja olivat kyllä varsin luovia. Tosi hyvin ne piirsivät. Oli sellaista sarjakuvataiteilijahenkeä, se oli kivaa.

Joskus yritettiin minunkin aikana selvittää Pärskeiden historiaa, ja lehden arkistokaappia tongittiin perusteellisesti, mutta ilmeisesti arkisto ei ole ihan loputtoman pitkälle täällä.

Eipä tosiaan, vanhin koululta löytämämme lehti oli vuodelta 1997. Pärskeiden arkisto on nykyään Kansalliskirjaston arvokkaassa huomassa.

Peike Korvenmaa

Aloitin Pärskeissä jo ensimmäisenä lukiovuotenani syksyllä 1999. Silloin toimin rivitoimittajana ja kirjoittelin yksittäisiä juttuja. Päätoimittajaksi minut valittiin (vai ilmoitinko vain halustani, en muista!) kakkosvuotenani, lukuvuodeksi 2000-2001. Aloittaessani Pärskeissä ohjaavana opettajana toimi äidinkielenopettaja Mervi Potka, mutta ohjausvastuu siirtyi joko toisena tai kolmantena vuotenani historian- ja latinanopettaja Ilkka Kuivalaiselle.

Päätoimittajana tehtäviini kuuluivat luonnollisesti pääkirjoitusten tekeminen ja julkaistavan numeron eheyden varmistaminen - luin kaikki jutut etukäteen ja suunnittelimme taittoa ja kuvitusta yhdessä taittajan ja kuvittajien kanssa. Lehdille pyrittiin yleensä valitsemaan jonkinlainen teema, johon lähes kaikki jutut saatiin joten-

kin liittymään. Näkökulmia pyrittiin valitsemaan samaan asiaan useampia.

Teemoja suunnittelimme yhdessä koko toimituskunnan ja ohjaavan opettajan kanssa. Julkaisimme myös juttusarjoja ja vakiopalstoja, kuten sarjakuvaa ja palstaa, jolle kerättiin opettajien tunneilla laukomia hassuja/hölmöjä/naurettavia sanomuksia. Olisiko ollut nimeltään Sanottua? Tämä oli hittipalsta, ja toivonkin sen edelleen elävän!

Uskoisin perustyon olevan nykyään samanlaista, mutta luulisin, että olette hieman päivittäneet konseptia. Meidän lehtemme oli mustavalkoinen, A3-kokoinen. Olisiko neliväripainatus jo nykyään mahdollista? Veikkaisin myös, että Pärskeitä julkaistaan verkossakin - toivottavasti ei kuitenkaan pelkästään sähköisenä!

Valitus valittamisesta

Onko valittamisessa kyse mistään muusta kuin turhanpäiväisestä melusta? Vai onko sen takana sittenkin jotain järkevää ja hyödyllistä? OTTO RÄSÄNEN

Tässä materialistisessa maailmassamme valtioiden menestystä mitataan BKT-lukemilla. Jos näihin lukuihin on luottaminen, on elämä parantunut paranemistaan hurjaa vauhtia jo useamman vuosikymmenen. Toista tosin kuulee, jos numeroiden sijasta puhuu ihmisille, joilta sataa valitusta päivästä toiseen mitä merkityksettömmistä asioista.

Onko jokin siis vialla? Ovatko lopun ajat käsillä, kun kerran kaikki on menossa pieleen? On kyllä ihme, että maailma edes pysyy pystyssä, kun ei ole olemassa yhtäkään rehellistä politiikkaa tai pätevää pomoa. Vaan todennäköisempää on, että ihmiset vain valittavat enemmän. Aikamme teknologinen ihme, internet, on luonut valittamiselle ennennäkemättömän kulta-ajan. Alter egon takaa valittamisesta on tullut niin helppoa, että aikaisemmat kynnykset valittamiselle ovat kadonneet. Samaan aikaan valituksien keskimääräinen elinikä on noussut nopeammin kuin ihmisten, kun suullisten kommenttien sijaan ne ikuistetaan kyberavaruuden loppuomiin arkistoihin.

Miksi ihmiset valittavat? Oma teoriani tästä perustuu evoluutiopsykologiaan. Tulen omaksuminen, keihäiden tai muiden metsästysvälineitten luominen ja maanviljelyn käyttöönotto toivat ihmisen siihen, missä nyt seisotaan. Kuinka tällainen kehitys syntyi? Takana taitaa sittenkin olla tuttu ”Miks kaikki on näin vaikeet? Miksei vaan vois olla helpompaa?”, joka motivoi muuttamaan vallitsevia oloja. Näin voisi väittää, että valittaminen on juuri se piirre, joka erottaa meidät muista eläimistä. Toisin kuin eläin, joka mukautuu ja elää olosuhteiden armoilla, ihminen valittaa oloista ja tekee niille jotakin. Ajan kuluessa luonnonvalinnan seurauksena selviytyivät valittajat. Teknologia ja politiikka, kaksi ihmisten monopolisoimaa käsitettä, perustuvat tyytymättömyyteen nyt-hetkeen. Valittaminen on siis ihmisluonteen ytimessä, ja ihan syystäkin.

Mutta kuitenkin. Harva valitus näinä päivinä johtaa tulen keksimiseen. Tämän aikakauden valituksesta tuntuukin puuttuvan tärkeä palanen. Liian usein kuuluu ”Miksei toi osaa?” ilman perään kuuluvaa ”Hei tee näin!” -huudahdusta. Unohdamme usein osoittaa valittamisen oikealle ihmiselle, ja valitamme siitä yhdestä mäntistä itseksemme tai Ponityttö176:lle netissä emmekä itse mäntille, joka voisi valituksen kuultuaan muuttaa toimintaansa. Valittamisessa

itsessään on siis nykyään valittamisen varaa, mutta ei siksi, että se on kauttaaltaan väärin, vaan koska toteutustapa ontuu. Asiat voisivat muuttua parempaan päin, jos koulujen opetukseen kuuluisi oikeanlainen valittaminen. Siinäpä idea Resson opettajille: tarjotkaa koulunne oppilaille valituskursseja!

Katse tulevaan

Pärskeitä selvitti opiskelijakunnan uunituoreen hallituksen suunnitelmia ja ajatuksia tulevan vuoden osalta.

Kysymykset:

1. Mitä suunnitelmia OPKH:lla on tulevalle vuodelle?
2. Mitä asioita tehdään eri tavalla kuin viime vuonna?

3. Mitä uusi OPKH pitää suurimpana haasteenaan?
4. Mitä terveisiä OPKH haluaa antaa uusille ykkösille?

Markus Kemppainen

puheenjohtaja

1. OPKH:lla on tänä lukuvuonna rooli kampusjärjestelmän rakentamisesta eli mitä haluamme kampuksen meille antavan. Samalla haluamme kuitenkin entisestään parantaa koulumme yhteishenkeä järjestämällä ajankohtaisia ja mukavia tapahtumia, kuten aikaisempinakin vuosina - kuitenkin muutoksiakin on luvassa.

2. Tiedotuskäytännöt muuttuvat avoimempaan suuntaan. Työryhmät ovat tästä lukuvuodesta asti avoimia kaikille opiskelijakunnan jäsenille, ja hallituksen työstä tullaan tiedottamaan laajemmin sähköisestikin. Uusia tapahtumiakin on tapahtumakalenterissa.

3. Hallitus nimeää lähes yksimielisesti suurimmaksi ongelmakeen hallituksen ja opiskelijakunnan välisen yhteydenpidon parantamisen. Siksi on tärkeää, että koko hallitus jakaa työskennellä toimivuuden takaamiseksi. Pakko myöskin mainita haasteeksi vielä rakenteilla olevan kampuksen rakentuminen opiskelijoille miellyttäväksi vaihtoehdoksi.

4. Nauttikaa Ressun tarjoamasta valikoimasta, niin kurssien, kerhojen, kuin projektienkin suhteen. Hallituslaisia voi aina nykiä hihasta, jos haluaa mukaan toimintaan tai haluaa antaa palautetta.

Paula Pirinen

IT-vastaava

1. OPKH aikoo ottaa vanhojen perinteiden lisäksi kuvioihin uusia kokeiluja. Esimerkiksi kahvijärjestelyt menevät uusiksi ja luvassa on uusia tapahtumia.

2. OPKH panostaa tällä kaudella entistä enemmän viestintään oppilaskunnan kanssa. Myös varojen käyttöä suunnataan eri lailla.

3. Suurin haaste OPKH:lle tulee luultavasti olemaan se, että saamme kuulluksi koko Ressun mielipiteet asioihin, ja olemme huomioineet sen muun muassa tekemällä muutoksia vanhoihin käytäntöihin.

4. Tulkaa kertomaan OPKH:lle hulluimmatkin ideanne, mikä ei ole mahdotonta!

Farhasaad Shahid

IB-vastaava, aamunavaus

1. Well the OPKH has been planning a lot of amazing events this year including many theme days, parties and even an IB event! It will be a charity concert for Bangladesh and is a great opportunity for CAS for the IB students as well as great charity work! But just wait, the OPKH is always full of surprises!

2. Well, we are looking forward to making days at school more eventful and bringing the Ressu name higher in the country's pride. The OPKH and the student body will work together in many ways to establish this, and at the same time raise our school spirit even more!

3. OPKH is always striving for making everyone happy. We want everyone to know that we work for everyone's benefit, and it's not always possible to make everyone happy, although we would love to do that! So if there is something that's bugging you or you wanna clear out then don't ever hesitate to contact any of us!

4. High school is a super fun time! Remember to enjoy and have a great time everyday, cause it doesn't get any better than this! Since Ressu is the best school both academically and school spirit wise. We hope you have the best three years with the most magnificent people!

Aakkosellinen syrjintä YO-kirjoituksissa lopetettava

Ylioppilaskirjoitukset ovat lukiouran huipentuma. Ne ovat avain jatko-opintoihin ja tulevaisuuteen, eikä niihin siksi pitäisi suhtautua väheksyen. Ressu on järjestänyt YO-kirjoitusten olosuhteet varsin mallikkaasti: on abikursseja ja ilmaisia pillimehujä. On kuitenkin eräs epäkohta, johon haluaisin kiinnittää arvoisan opettajakunnan huomion.

Kokeissa, joihin osallistuu suurin osa abiturienteista kuten syksyisin pitkän englannin ja keväisin äidinkielen, ovat kirjoituskäytössä sekä liikunta- että juhlasali. Jako saleihin tehdään siten, että aakkosten alkupää jonnekin ämmän tienoille sijoitetaan yläkertaan ja loppupää alas liikuntasaliin. Jokaisessa kokeessa jako on täsmälleen sama.

Aakkosten loppupäässä valitettavasti majailevana vaadin tähän välitöntä muutosta. Liikuntasali on huomattavasti epämiellyttävämpi kirjoitustila: jopa pienin kolahdus kaikuu häiritsevästi ja kylmäkin on. Ymmärrän hyvin, että kaikki eivät voi mahtua juhlasaliin, mutta on suorastaan hävytöntä, että aina samat abit joutuvat kärsimään liikuntasalissa. Ehdotankin, että kevään kirjoituksiin salijakoja vaihdellaan: esimerkiksi tekstitaidossa aakkosten loppupää on liikuntasalissa mutta esseekokeessa pääsee juhlasaliin. Näin takaamme tasavaroisen kirjoitusympäristön kaikille kokeilaille.

Nimimerkki
Ajatelkaa Virtasia!

**Oletko huomannut koulussamme epäkohdan? Tekeekö mielesi valittaa?
Onko sinulla ajatuksia, jotka haluat saada ulos ja painettaviksi?**

Kirjoita yleisönosastokirjoitus ressuuteen liittyvästä aiheesta ja lähetä se osoitteeseen [parskeita\[at\]gmail.com](mailto:parskeita[at]gmail.com). Sinulla on erittäin hyvät mahdollisuudet saada nimesi tai nimimerkkisi lehteen! Muista, että tekstin tulee kuitenkin olla hyvän maun mukainen ja korkeintaan 300 sanan mittainen. Liitäthän mukaan yhteystietosi, jotta toimitus voi ottaa sinuun yhteyttä.

Opiskelijakunnan hallituksen alkuvuosi – onnistuitte(ko?)

Opiskelijakunnan hallituksemme tai lyhyemmin sanottuna OPKH järjesti 18.9. Ressun terveyspäivän. Kyseisenä aamuna kulki koulussamme OPKH:n käytännön järjestelyitä hoitava työryhmä vetämässä kaikille aamujumppaa. Sanoisin, että idea ei ollut huono, sillä jumppa saa veren kiertämään ja ressu piristyy, mutta päätöksen syntyminen asiasta ihmetytti hetken.

Olin itse mielelläni osallistunut OPKH:n ensimmäiseen kokoukseen (vaalipäivän kokousta ei lasketa), vaikkakin hallituksen ulkopuolisena jäsenenä ilman äänioikeutta, vain puheoikeudella. Olin vielä perjantaina 14.9. siinä luulossa, ettei ensimmäistä kokousta ollut vielä pidetty, mutta info-tv:ssä lukenut teksti Ressun terveyspäivästä sai minut epäilemään tietoaani. Tiistaina 18.9. kysyin asiaa Facebookin kautta OPKH:n puheenjohtajalta Markus Kempvaiselta. Sain tietää hämmästykseni, että ensimmäinen kokous oli pidetty jo 5.9., melkein kaksi viikkoa ennen kuin sain tietää sen olemassaolosta!

Kaikki Ressun OPKH:n puheenjohtajaehdokkaat puhuivat puheenjohtajavaalissa (opiskelijakunnan syyskokous 30.8.) siitä, kuinka OPKH:n kokousten tiedottamista pitäisi parantaa. Yksi heistä oli nykyinen OPKH:n puheenjohtajamme. Täytyy sanoa, että ainakin ensimmäisen kokouksen tiedottaminen epäonnistui. Juuri kouluun saapuneena en vielä edes tiennyt asiasta mitään, mutta kaikista ilmoituksista poiketen OPKH ilmoittaa kokouksistaan OPKH:n ilmoitustaululla. Tietysti syytä siihen, etten mahdollisesti siellä ollut ilmoitusta nähnyt, on myös itsessäni, sillä en tajunnut vilkaista sitä ruokalaan mennessäni.

Puheenjohtajamme sanoi tämän kerrottuaan, ettei hallitus pystynyt täydellisesti ilmoittamaan ensimmäisestä kokouksestaan, koska mitään vastuualueita ei ollut vielä jaettu. Tästä on pääteltävissä, että ilmoitusta kokouksesta ei ollut edes kyseisellä ilmoitustaululla. Sen lisäksi, jos kerran mitään vastuualueita ei ole vielä jaettu, eikö siinä tapauksessa jää puheenjohtajan kontolle asiasta tiedottaminen? Kyllä, ainakin itse sanoisin, ja tekisin näin. OPKH:n tiedotustaululla on myös ilmoitus: "Kokoukset kaikille avoimia." OPKH:n varapuheenjohtaja suosittelee minulle ensimmäiseen kokoukseen tulemistä, kun näimme tutor-tapaamisessa. Muuten hyvä, mutta tietoa kokouksesta ei saapunut.

Keskustelussamme puheenjohtajan kanssa pyysin lopuksi ilmoittamaan myös info-tv:ssä OPKH:n kokouksista. Puheenjohtajamme lupasi, että tämä tulee toteutumaan. Voimmeko olla varmoja tästäkään ensimmäisen kokouksen tiedottamisen täydellisen epäonnistumisen jälkeen? Voiko olla, että vaalilupauksessakin kävi kuin politiikoilla, luvataan sitä, mitä ei pystytä pitämään?

1. vuoden opiskelija **Juho Simola**

OPKH vastaa

Juho Simola kritisoi kirjoituksessaan ensimmäisen kokouksemme tiedottamista. Ensimmäinen kokous järjestettiin 5.9. ja esityslista julkaistiin oppilaskunnan Facebook-ryhmässä. OPKH:n tiedotusta on aiemmin kritisoitu Facebook-keskeiseksi ja sen muuttamiseksi tullaan tänä vuonna työskentelemään. Valitettavaa, jos joltain on sen vuoksi jäänyt kokous huomaamatta.

Vuoden suurimpiin teemoihin, kuten vaalipuheessani sanoin, kuuluu tiedotuksen parantaminen. Pyrimme jatkuvasti parempaan tiedottamiseen ja toivon ressujen huomaavan vuoden aikana muutokset entistä avoimempaan opiskelijakuntatoimintaan. Tätä kirjoittaessani seuraavasta, 5.10. järjestettävästä kokouksesta, on ilmoitus ilmoitustaululla pohjakerroksessa, Facebookissa sekä info-monitoreissa, kuten luvattu. Käytäntöä tullaan jatkamaan. Lisäksi esityslistat ja pöytäkirjat ovat saatavilla ilmoitustaululla, sekä FB-ryhmässämme.

Alkukauden aikana olemme hallituksessa työskennelleet avoimuuden lisäämiseksi; esimerkiksi työryhmiin voi jokainen ressu halutessaan liittyä. Myöskin kaikkien tapahtumien ajankohdat on julkistettu ja rohkaisemme jokaista osallistumaan järjestelyihin. Lisäksi jos kenelle tahansa tulee ehdotus uudesta tapahtumasta, saattakaa se tietoomme, niin voimme toivottavasti toteuttaa sen hallituksen tukemana!

Asettukaa kevätkokouksessa ehdolle ja olkaa mukana kehittämässä kouluamme entistä paremmaksi opiskelupaikaksi!

OPKH:n puolesta
Markus Kempainen, pj

Sanottua

Koska opettajatkin ovat vain ihmisiä.

"Koiraa homehtuu!"

"Ylppärit on puolimaratonin verrattava koetus. Synnytyks on sitten se kokomaraton."

"Joku äijä teki musta valituksen. Totta kai mä kuuntelen klassista musiikkia keskellä yötä! Kuulemma häiritsevä elämäntyyli."

"Kun piti valmistautua sotaan Neuvostol... Venäj... Napoleonista vastaa."

"Nyt sieni putoaa. Katsokaa tänne." [pudottaa sienet]
"Oi, se oli märkä."

"Oottehan te jo kaikki 18? Ai ei? No ei sitä niille [valvojille] tarvi kertoa."

"Eryteisesti fysiikassa ja kemiassa tarvitaan tällöisiä virhearvioita."

"Ei voida olla siellä samaan aikaan norssien kanssa ettei tuu mitään... rikoksia!"

"Joskus pitää lähteä nauraa ulos luokasta kun ei jaksa."

"Vielä kysyttävää vaikkun mä äskenkään antanu teille puheenvuoroa?"

"VR:n S-junat sai uuden merkityksen. Kemian merkityksen."

"Me hissanmaikatkin on tapeltu siitä, millon se feodalismi päätty. Voi niitä abiraukkoja, kun ei me maikatkaan tietä."

"Mä voisin kyllä kuvitella itteni tonne kivittämään noita porvareita."

"Mä en oo kyllä ihan samaa mieltä tän kanssa. Eiks piiloutua muka oo positiivinen ilmaus? Eiks oo hyvä ku pääsee piiloon?"

"Miks mä menin lukeen hissaa? Nyt mä joudun opettaa Ressun eliittioppilaita!"

"Mä joudun ehkä hiljaa tänä vuonna ottamaan poissaoloja. Mä oon tosin tota sanonu jo kymmenen vuotta!"
"Olkaa hiljaa nyt, tää kuva on hieno!"
"Mä oon ihan sienissä!"

Ope:
"Rie à signaler depuis la dernière échographie. Siis ei mitään kerrottavaa sitten viime kaikuluotauksen."

Oppilas:
"Échographie on ultraäänikuvaus."

"Hyy mikä toi on? No se on mun käsi."

"Kuuden päivän sota ei kestänyt kauaa."

"Kaikilla teillä on varmasti niitä pieniä bimbohetkiä"

"Tämä oli todella perverssi tehtävänanto."

"Mut ja Ulla Voutilainen
laitettiin lakkovalvojiksi. Meil
oli jo melkei pesäpallomailat
valmiina. Ullasta sai sellasen
vaikutelman, et siit ei
rikkurit läpi mee!"

"Perustuslailliset
olisivat ehkä
tyhjentäneet
Bobrikovin autosta
renkaat jos se olis ollut
mahdollista."

"Ja näkökulma... he
he he... on... he he...
kulttuuri." [Läimäisee
itseään naamaan]
"Iltapäivätunti."

"Aion pölliä teiän
hissan vastaukset
ettekä te saa koskaan
tietää."

[Musiikintunnilla]
"Kun teihin
ressuihin iskee tää
matematiikan kieli nii
käytetään sitä sitten.
Eli soittakaa 2³."

"Olkaa hilloo
nyt!"

"Asetaldehydi
haisee krapulaisen
hengitykseltä.
Dagen efter. Tätä
ei saa sanoa
ylppäreissä."

Oppilas: "Mikä tässä on pointti?"
Ope: "Niin, se on hyvä kysymys."

"Kiellän teiltä huutomerkit! Tulen
kumittamaan kaikki huutomerkit
teidän vastauksista jos niitä on!"

"Maon koko
elämä oli sitä
paskantamisen
seuraamista.
Mut älkää
laittako tota
ylppäriin. Tää
on näitä Jaska-
juttuja."

"Sä oot ihan totta!
Tai siis sä kyllä oot
ihan totta ja vielä
ihan oikeessa!"

Oppilas: "Nyt kusetat pahemmin!"
Ope: "Näin on!"

"En viitti mennä
enää pöydälle, mä
putosin kerran."

"Mun saksa
on samaa
luokkaa kuin
savolaisten
suomi."

"Oonko mä
lahjottavissa?
Puhutaan
siitä kahden
kesken."

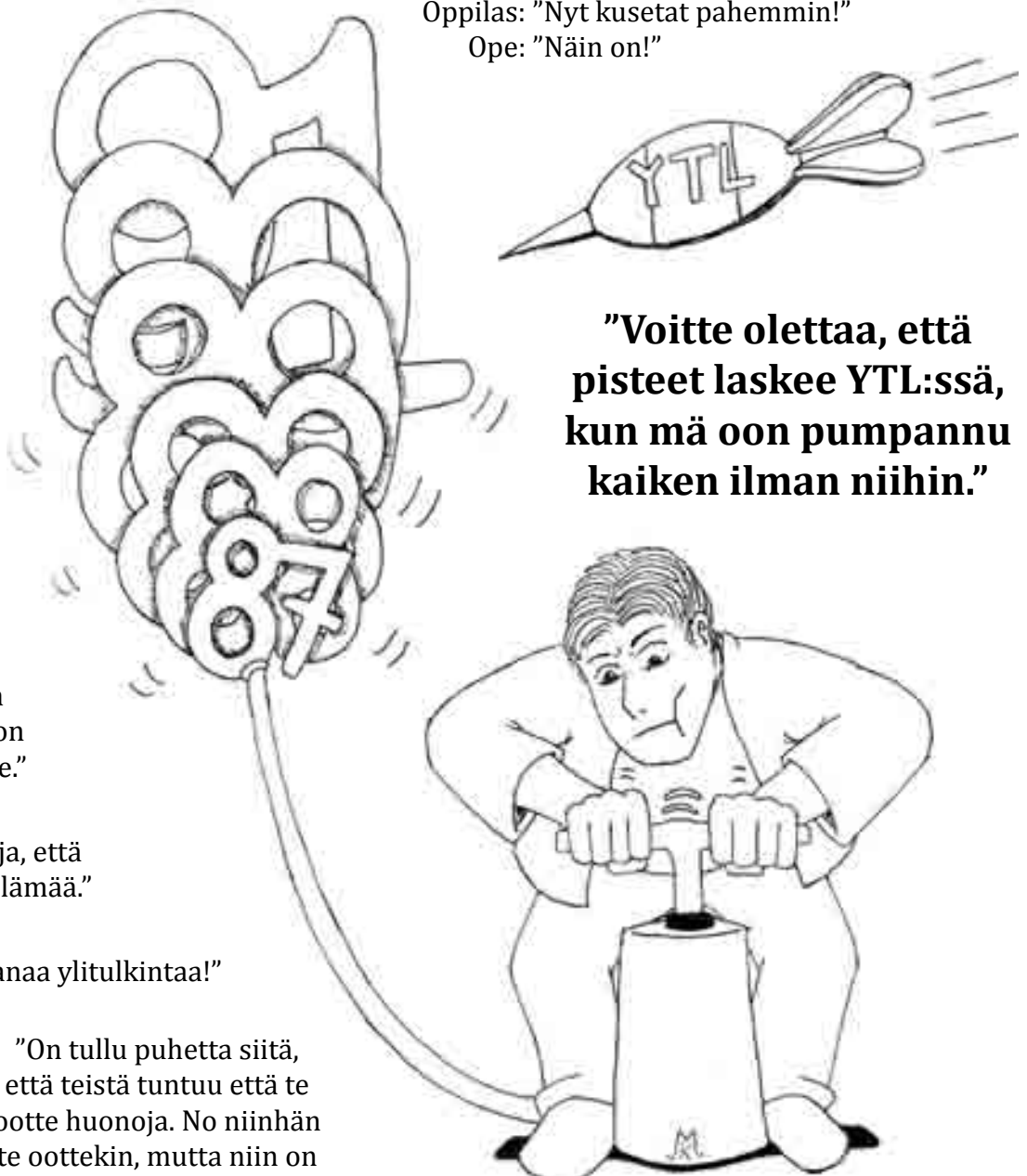
"Ruotsista mä sain
approbaturin. Mä oon
siitä hemmetin ylpee."

"Olen kuullut huhuja, että
teillä on muutakin elämää."

"Iloiset
Veronmaksajat
ry:llä ei
näemmä
ole montaa
kannattajaa."

"Ihanaa ylitulkintaa!"

"On tullu puhetta siitä,
että teistä tuntuu että te
ootte huonoja. No niinhän
te oottekin, mutta niin on
kaikki muutkin."

**"Voitte olettaa, että
pisteet laskee YTL:ssä,
kun mä oon pumpannu
kaiken ilman niihin."**

ELETAAN VUOTTA 1897 jKr.
NORSSIT OVAT MIEHITTÄNEET
HELSINGIN... MUTTA EIVÄT
SENTÄÄN AIVAN KOKONAAN:
MELKO SUURI KOULULLINEN
VOITAMATTOMIA RESSUJA
PITÄÄ YHÄ PUOLIAAN
KASVAVAA KALAKANTAA
VASTAAN...

MIHATRIX,
TUNNEN ITSENI
NIIN HEIKOKSI...

EI, ABILIX! SINÄ
ET SAA MAOLIA!
OLEN SANONUT SINULLE
TXX-KERTAA, ET TET
TARVITSE
SITÄ!

OI PÄÄLLIKKÖ
ARHURIX

-KAVAN ODO-
TETTU
LEHTEMME ON
VIHDON
VALMIS!!

LOISTAVAA,
RESSURIX

-OLEN VARMA, ETTÄ
SE TULEE ILMESTY-
MÄÄN VIELÄ 115
VUODENKIN PÄÄSTÄ!
(KUNHAN YTL EI
PUTOA NIS-
KAAMME?)

R/2012

